

Danskekeren.

„Danstieren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag

Tirsdags-Udgave.

„Danstieren“ koster kun \$1.50 per Aargang.

Nr. 85.

Blair, Rebr., Tirsdag d. 27. Oktober 1903.

12te Aarg.

Bjornen er efter Skibe.

Alle mulige Skibe skal fragte velkse Kul til det fjerneste Østen.

Russerne lugter, at United States og England støtter Japan.

I Lørdags løb Beretningerne paa, at Krig mellem Rusland og Japan var omtrent færdig og kunde blive erklæret naer som helst. For saa Dage siden led det jo ellers, som Forholdet var ordnet, rigtigst uden videre Hensyn til Japan. Kunde Rusland være sikker paa, at Japan ikke sit Skæbne af nogen af Stormagterne, saa gav det naturligvis Japan en god Dag. Men det begynder at se noget mørkt ud for Rusland.

Vi meddeler følgende efter „Ch. Rec. Ser.“:

London, 26. Okt. — Udskillige flere store Dampere er bleven taget i Tjeneste for Port Arthur eller Vladivostok. Den russiske Regering synes at have faaet Sjælene aabne for, at Japan fik sig alle de Kul, der kan faa, og alle de tidlige Skibe at fragte dem i. Det synes, som Regeringens Agenter fuldstændig er bleven paa-lagt at engagere alle de tidlige Dampere, de kan faa for 23 Skilling og 6 Pence til Port Arthur og 26 Skilling til Vladivostok.

Efter de Telegrammer, der er modtaget til Morgen i Dag, er Stillingen uforandret. Den er sikkert ikke bedret; heller ikke kan den i Følge „Daily Mail's“ Njine Novgorod Korrespondent, bedres, da de russiske militære Myndigheder insisterer paa russiske Jorranget i Korea. Denne Korrespondent havde en Samtale med en højtstående russisk Officer, hvis Autoritet skal være grundet paa Sjælden Kundskab, erholdet i det fjerneste Øst i de sidste tre Aar. Han sagde, at Jorrestillingen om japanesisk Besættelse af nogen Del af Mjens Fastland var uholdbar. Russierne tillægger den japaniske nationale Hjelpløstjensitet med Hensyn til Korea at tilbørlig Vægt og indrømmer, at Spørgsmaalet for Japan om Udbudelse af dets indskrænkede Øgrænser vil blive, ja allerede er et Spørgsmaal, om dets kejserlige Udvikling skal leve eller dø. Han slaar sig til Ro med den Betragtning, at Skibe Japan som Følge enten af diplomatisk Forhandling eller af Tilfald til Baaben tabe Chansen til permanent Besættelse i Korea, saa vilde dets Rolle som en herskende Magt paa Stillehavet ende, men han insisterer paa den usøfelige Knude, som binder Manchurien og Koreas endelige Stæbne til Ruslands Fremgang og økonomiske Udvikling i det fjerneste Østen.

I Telegram fra St. Petersborg i Søndags siger „Daily Telegraph's“ Korrespondent: „Grundet paa en Antagelse, som ofte er bleven ubtalt, at England og United States for Tidten opmuntre og senere muligvis vil bistaa Japan i dets Strid med Rusland, er den offentlige Stemning her bleven sjeendelig imod begge de engelsktalende Magter. Et karakteristisk Eksempel paa, hvorledes Bitterheden njer sig, afgiver en ledende Artikel i „Novoe Vremja“ angaaende Afkastelsen, hvori den Opinion gives Udtryk, ja endog det Haab, at Kanaada nu vil løse de Bænd, som knytter det til England.

En Søn driver sin Moder paa Døren.

Socialismen er Karfagen.

Aldermann William Johnson, socialtist Medlem af Byraadets 33 Ward, har, fortæller „Chicago Rec. Ser.“, traktet med sin Moder i ti

Aar, og saa har han til Slut, med et Slag i Ansigtet, drevet hende og hendes fire yngre Børn fra Hjemmet. Johnson tilføjer sin brutale Handling og fortæller, at Forstyrrelsen hidrører fra Forfælden mellem deres Tro.

„Hun har en Strittemaschine, og hendes kristelige Venner vil nu saa en god Lejlighed til at vise lidt praktisk Filantropi ved at forhjænde hende med Stritning, saa hun kan underholde sig selv“, sagde Johnson i Afslutning. „Desuden har hun sat Olaf, min 14 Aar gamle Broder, i Arbejde, saa han kan hjælpe til at underholde hende. Hvad mig angaar, da har jeg ikke lovet at give hende en Cent. Jeg gav hende kun \$40 sidste Betalingsdag, saa hun kunde slykte.“

Forstyrrelsen i Johnson-Familien har rejst hele Pullmans Harme. Der lægges intet Skjul paa, at der ofte har været Trætte mellem Moder og Søn, og det er almindelig kendt, at Johnsons socialtistiske Ansuelser har været Karfagen. Mrs. Johnson er Moder til en stor Familie, og Aldermann Johnson er hendes ældste Søn. Ud af 8 andre er 2 døde, og 2 Sønner er rejst vestpaa for at søge deres Lykke, drevne fra Hjemmet af Familietrætte, erklærer Aldermann.

Familiefaderen døde i 1895 og efterlod Enken og Børnene afhængige af den ældste Søns Forjenselse. Han er en af de dygtigste Billedstørere i Pullmans Tjeneste.

Han har ogsaa kastet Præsten, den nordlige Pastor Lauritz Poulsen, paa Døren, og han gør ingen Undskyldning for sin Handling. For ham er Socialisme ophøjet over Familiebaand, Hjem og Politisk. Han bryder sig ikke om, hvad Verden mener om hans Handling, siger han. „Jeg vil ikke gaa tværs over Gaden for at håndfæste Historien.“

Bløder til Døde af et Anvisnik.

Omaha, 24. Okt. — Vert Coy, en Arbejder i Omaha Cold Storage Co., gjorde i Eftermiddags, medens han slagtede Høns, en fejl Bevagelse med Kniven, jog den i sit venstre Ben og overlaar en Pulsaa.

Politiagerne tilfaldtes straks og arbejdede ihærdigt for at redde den unge Mand's Liv, men ubtaler den Mening, at han vil bløde sig ihjel. Coy er omkring 25 Aar.

Tafis Efterfølger.

Manila, 22. Okt. — En Komite, ubnevnt af det amerikanske Handelskammer hersteds, foretog i Dag Føljepinnerkommissionen et Telegram til Præsident Roosevelt, hvori han indbragte opfordres til at ubnævne en amerikansk Forretningsmand til Medlem af Kommissionen, naar Taft gaar ud for at overtage Krigsdepartementet, og Viceguvernør Luke Wright efterfølger ham. Det siges, at Kommissionen ønsker Gen. George W. Davis valgt. Der er absolut Modstand mod Beckman Winthroy, forhenvarende assisterende etaktus Sekretær.

Franz Josef vil muligvis frafige sig Tronen.

Vien, 24. Okt. — Affærene i Øst-ørigllnqarn nærmer sig stærkt endrlse. Keiser Franz Josef har formelt underrettet Leberne for det ungarske Parti, at han før vil frafige sig Tronen, end han vil forlade sin nuværende Holdning med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilket Sprag der skal bruges i den ungarske Armé.

Dallngarerne ikke viser noget Tegntil at ville give efter for Keiserens Forbring i den Sag, saa er der mange, som mener, at Keiserdommet er paa Randen af sensationelle Begivenheder.

Chamberlains Plan vinder Fremgang.

Mrs. Lyttleton som Taler.

Det berettes fra London under 24. Okt., at Spørgsmaalet om Bestyrelsestold vinder rask Fremgang. Det diskuteres alle Vegne, hvor Folk mødes. Chamberlain har uden Tvivl naaet et af de Maal, han sigtede paa, nemlig at faa Folk til at undersege Sagen.

I London indrømmes det almindeligt, at Manden fra Birmingham gør rask Fremstrid. En Person talde ham en Undergarer. Denne Entusiast mente for en Maaned siden, at det vilde tage Chamberlain 5 Aar at opdrage Landet. Nu mener han, at efter nærværende Ratio af Fremstrid vil den halve Tid forslaa, og at omkring 2 Aar fra nu af, vil den forrige Koloniminister af Landet modtage det Mandat at underhandle med de britiske Kolonier om det, han bad om i sin Tale foreleden.

Provinsbladene er imidlertid ikke saa gunstigt stemte for Chamberlain.

Mrs. Lyttleton, Hon. Alfred Lyttletons Hustru, gør Tjeneste for sin Mand, Chamberlains Efterfølger som Koloniminister.

Lyttleton har fulgt den britiske Etik at søge Genvalg til Underhuset, efter at han var valgt ind i Kabinettet. Han blev saa ved i et døgn forhindret fra at arbejde for sit Valg i Leomington, men Mrs. Lyttleton traabte ind i Bredden med Hob. En begejstret Korrespondent skriver derom:

„Med beundret Mod og Begjæstning har Mrs. Lyttleton fndt sin Mand's Plads. Hun har givet sin Tid til at tale til Forsamlinger af Arbejdsmænd og Arbejdsbønder og talt ved flere store offentlige Møder. Og hun har ikke høilet efter Dagens Besvar. Om Afslænen har hun ved sin Mand's Seng hjulpet ham med hans Papirer. Og saa siger hun bestedent: Jeg har ikke gjort mere, end enhver god Kone burde gøre for sin Mand.“

Om det ikke er tvindelig at optræde som politisk Taler, saa er det dog tvindelig at bistaa sin Mand i hans Gerning.

Peter B. Ohsens Plan.

Washington, D. C., 25. Okt. — Peter B. Ohsen, Clerk ved Cook County Court, og Solicitor Simms i Handelsdepartementets Corporations Bureau har affattet Formel for en Ed, som Ublænding maa aflægge, naar de søger om Naturalisation, og Formelens Forfatterer mener, at hvis Jusitidsdepartementet antager den, vil man kunne holde de Indvandrerne ude af Landet, som man ikke ønsker at faa ind.

Formelen er i streng Overensstemmelse med den nye Lov om Naturalisation, som træder, at den, der ansøger om Borgerkab, skal beedige, at han ikke er Anarkist, at han ikke er Tilhænger af anarkistiske Læresætninger, og at han tror paa Rødbøvdigheden af en organiseret Regering.

Den nye Formel træder, at to Vidner skal betrafte Sandheden af Ansøgerens Afkald, medens der nu bare kræves et Vidne. Mere ved man for Tiden ikke om Formelen, men Jusitidsdepartementet finder den udmærket og vil anbefale dens Vedtagelse. Ohsen vil se at faa Dommerne i Chicago til at bruge den.

Postundersøgelsen.

Washington, D. C., 25. Okt. — Sagen mod Leopold J. Stern fra Baltimore, tiltalt for Delaglighed i Postbesørgelse, fortættes i Gaar.

Det ser ikke ud for Tillatte. Postinspektør Meyer fortæller som Vidne, at der i Postdepartementets Arkiver er flere Telegrammer fra Stern med Anmodning om at faa Forsyning af „Lamb Strops“, som han fik uden Betaling, uagtet han efter sin Kontrakt paa Væster til Postbudene skulde forsyne disse med Remme. Stern kunde naturligvis ikke faa disse Remme frit, hvis han ikke havde faaet i lovstridig Forbindelse med den Funktionær, som udbæredte dem. Der findes ingen Kvittering for Betaling for Remmene i Arkivet, og Stern har ingen.

Stor Eksplosion.

New York, 25. Okt. — Ved en Eksplosion i en Tunnel blev 17 Personer dræbt Søndag Morgen.

Sets Lig blev straks efter udgravet, medens de øvrige 11 først fandtes senere.

Der var flere andre Arbejdere til Stede, da Ulykken stede, men disse var heldige nok til at undslippe.

Nyt Kabinet i Norge.

Profesor Hagerup efterfølger Blehr som Premierminister og vælger Kolleraer.

Kristiania, 22. Okt. — Professor Hagerup har dannet et nyt Ministerium i Stedet for Ministeriet Blehr, som resignerede i Gaar, da Stortinget afgjorde et Valgspragsmaal saaledes, at Oppositionen vandt fire Pladser.

Det nye Ministerium er sammensat saaledes:

Prof. Francis Hagerup, Statsminister og Jusitidsminister. — Sigurd Høben (en Søn af Henrik Høben), nord Statsminister i Stockholm. — Pastor S. H. Hauge, Kirke- og Alderdomsminister. — M. Schønning, Handelsminister. — B. Kildal, Finansminister. — M. Hansen, Arbejdsminister. — M. Waiefsen, Agerbruksminister. — Orestojnan Strøgstad, Krigsminister.

M. Michelsen, en Skibsbygger, og M. Vogt, en Lovbyndig, er ubnævnt til Statsraadsmedlemmer i Stockholm.

Replik til Dommer Sullivans Kritikere.

„Hvorfor skulde Bibelen ikke læses i vore offentlige Skoler?“ Det var Emnet for Past. S. C. Herring's Prædiken i første kongregationale Kirke i Afites (Omaha).

Præsens Tale var en Slags Svar til den Kritik, som har været rettet imod Dommer Sullivan for hans Afgørelse i den saa talte Bibelsag. Dommen led paa, at Bibelen kunde lovligh læses som et Eksempel paa god Litteratur og i andre Tilfælde, men der maatte ikke gives jesterist Undervisning i Forbindelse dermed. Den maa ikke læses for at instruere i nogen vis Belæbelse. Hvert enkelt Skoleraad skulde afgøre i det enkelte Tilfælde, om den skulde læses, og hvorledes den skulde bruges.

Past. Herring sagde, at han kunde ikke se, hvorfor Dommeren skulde angribes for en saadan Udtalelse. Han ansaa det for en meget rimelig Afgørelse.

„At forbre, at denne Bog skulde ubeluttes af Skolerne“, sagde Taleren, „er det samme som at forbre, at den bedste Lærebog skulde tages ud af Børnets Haand. Af alle de dumme og ødelæggende Fjelsgreb, Skolemand kan gøre sig skyldig i, er det den værste, at ville berøbe Børnene det bedste.“

„Den Tid vil komme, da Menneskene vil se Bibelen mere ligedan, og da de vil ikke alene have den læst i de offentlige Skoler, men gøre den til den fornemste Lærebog, hvad den har været.“

Vi glæder os over ethvert ærligt Vidnesbyrd for den bibelske Sandhed.

Dansk-Amerikanst.

Danske Vestindianere i New York. I „Kirkelig Samler“ meddeler Pastor R. Andersen af Brooklyn en Del interessante Oplysninger om danske Vestindianere. I New York City bor der mange tuserte, danske Vestindianere, som det laveste Tal nævnes ca. 600, og der beklæder et ret talrigt fulørt „dansk vestindisk Selskab“. Af og til kommer farvede Landsmænd i Past. Andersen's Kirke og særlig det danske Flog sætter dem i Stemning. Ved en Julegubstjeneste var en Landsmand fra St. Thomas i Kirke, han er Præst for en fulørt Methodistmenighed; blandt andet fortalte han, at naar Vest-Indianere rejser hjem fra saa lægger de Dannebrog i deres Kiste. — Pastor D. C. Wijsenmann ved den fulørte „Our Redeemer“ lutheriske Kirke i Washington er fra St. Thomas, og Pastor A. C. Jensen ved St. Simons fulørte, epistopal Kirke i Croom, Maryland, er fra St. Thomas. Begge gav de Bidrag til Præsernes Kors i Kirkekirken i København. Søndag den 20. September var Pastor Jensen i New York paa Gennemrejse og holdt da en Gudstjeneste for sine Landsmænd i Vor Frelsers Kirke. Der var, da Sagen var daarligh belændigt, kun ni Mand faa; men, skriver Pastor Andersen, skal man bsmme efter den Søndags Stemning ved Pastor Jensen's første danske vestindiske Gudstjeneste, da vil her snart dannes en Menighed. I kirkelig Henseende er de delt mellem Heruhit, Anglikaner og Lutheraner, de lutheriske er dog i forsvindende Mindretal.

Danske i Canada. I det „Boom“, som Canada i det sidste Par Aar har oplevet, er der — selvfølgelig skriver „Ugbl.“ — ogsaa en Del danske Deltagere. Rundt om i de nye Kolonier, som dannes berolpe finder man Danske, og Hvertallet hører i den Art stræbomme Fremstridsmænd, som har givet det danske Folk et godt Navn herovre. Et ogsaa Danske fra indre Egne af Amerika følger med i Canadas Forretningsliv sees af den Mængde Navne paa Landsmænd i Manitobas Hovedstad Winnipeg's Hotellister. Sidste Uge traf man saaledes der Mr. D. M. Frederiksen fra Chicago, Præsident for Scandinavian Canadian Land Co., b'Hrr. Paul Svendsen, Superintendent for Minneapolis'Fresching-Machine Co., Hopkins, Minn., og E. Rasmussen, Minneapolis. Det store Minneapolis' Korn- og Elevatorfirma McHugh Christensen Co., hvis ene Tudehaber, Mr. C. Christensen, er dansk, har en Branch i Winnipeg og gør en meget betydelig Forretning der.

Peter Mortensen, en dansk Morber i Salt Lake City, Utah, er for anden Gang bleven dømt til Døden. Mortensen blev for et Par Aar siden arresteret for Mordet paa en ung Mand, skriver „Bien“. Han faskholst sin Ulyldighed, men Bedrøerne imod ham var stærke, og ved det første Forhør blev han funden skyldig og dømt til Døden. Sagen blev saa appelleret til Højesteret, hvor den foreleden kom op for stultelig Afgørelse. Mortensen holdt ved den nye Lejlighed en Tale, der varede en halvanden Time, og hvori han fortæller om at erklære sin Ulyldighed paa ny fremhævede, at han ikke havde haft et uparligh Forhør, hvorfor han nu antraabte Højesteret om at beordre Forhørsretten paany. Hans Ven blev imidlertid afflaet, og den 20. November blev berammet som Dagen for Dødsdommens Fuldbgørelse. I Følge Utah's Love har en Døds-

dømtRet til at vælge mellem to Dødsmaader — at blive hængt eller at blive studd. Da Mortensen blev dømt forrige Gang, valgte han at blive studd, og han vil sandsynligvis vælge det samme denne Gang.

En Mormonmissionær, James M. Peterfen, som nylig er kommen tilbage til Salt Lake City fra Danmark skriver bl. a. følgende i „Biluben“ af 22. Okt.:

Den 17de April 1901 rejste jeg til Danmark for at forkynde Evangeliet. Jeg blev først taldt til at arbejde i Aalborg Konference, Frederikshavns Øren; derefter til Sjæraa, hvor jeg var i 10 Maaneder, og saa tilbage til Frederikshavn igen.

Lovet og taltet være Himmelens Gud, som har givet os Forstand om de sande og evige Principper, som sta-be en Glæde, større end nogen anden paa Jorden. En saadan Glæde har en Mand erfaret, som hedder Niels Sofus Pedersen, i hvis Hus jeg boede den meste Tid, jeg var i Danmark. Og for at faa mange som mulig kunde faa Del i dette Budskab, byggede han et Forsamlingshus og satte et nyt Orgel deri. Dette var en stor Gerning af en Mand med smaa Midler.

Mod Norden! Mod Norden!

Saa nyere Standinavernes Lang-fel sig hvert Aar, naar Julefesttiden nærmer sig. Døstet om at seje denne Fæst blandt Slægtninger og Stændinger i det gamle Land bliver Aar efter andet fartere hos vore Landsmænd og Landsmandvinder i det fjærne Vesten, og man mærker, at Stærer af Standinaver bereder sig til Julefejse hvert Efteraar.

Om man besøger Dampstibskontoret paa Kinzie Street, Chicago, ser man Stabler af Rufferier og en Mængde rejsefærdige staa i Begreb med at foretage den behagelige Rejse til Norden. Gennem Annonser mærer man, at storartede Eksturlioner arrangeres af det veldentede gamle Firma A. Mortensen & Co., og mange af vore Lædere vil rimeligvis komme til at betrage i dem, der forlæder Firmaets Hovedkontor 128 E. Kinzie Street, Chicago. Vi har fortaet, at disse store Juleeksturlioner kommer til at overføres af den Standinavisk-Amerikanske Lines nye hurtiggaaende, 10,000 Tons dobbeltpropellerede Skibe „Osar 2“, „Hellig Olaf“ og „United States“, som gaar fra New York hjerpenden Uge. Anmodninger indløber i Mængde om Pladser i disse Eksturlioner, efter Tilfjnsning af A. Mortensen & Co. Derfor opfordrer vi dette Blads læsere, om I har tænkt paa at tilbringe Julen i eders tidligere Hjem, hvor eders Bugge stod, da at ftre eder Plads som snarest, for at I kan faa en behagelig Rejse. Vi ønske alle en lykkelig og hellig Rejse og et Velkommen tilbage.

Det belændtgøres herved for Slægt og Venner, at vor inderlig elskede Hustru, Moder og Søster Inger Maria Nielsen, f. Friis, af Gledved ved Horsens, er afgaaet ved Døden i Walterville, Ontario, d. 21. Oktober 1903, i en Alder af 71 Aar, efter et langt og smertefuldt Sygeleje. Hun levede og døde i Troen paa sin Frelser. Hendes Minde er en Bøljenselse for os alle.

Walterville, Ont., og Detroit, Mich. Edvard Nielsen, Dorteja Sørensen, f. Nielsen, Louis Nielsen, Harald Nielsen, Jens Nielsen, Marius Nielsen, R. Friis.

„Danstieren“ udgaar to Gange om Ugen. \$1.50 aarlig. Prøve-Nr. frit.